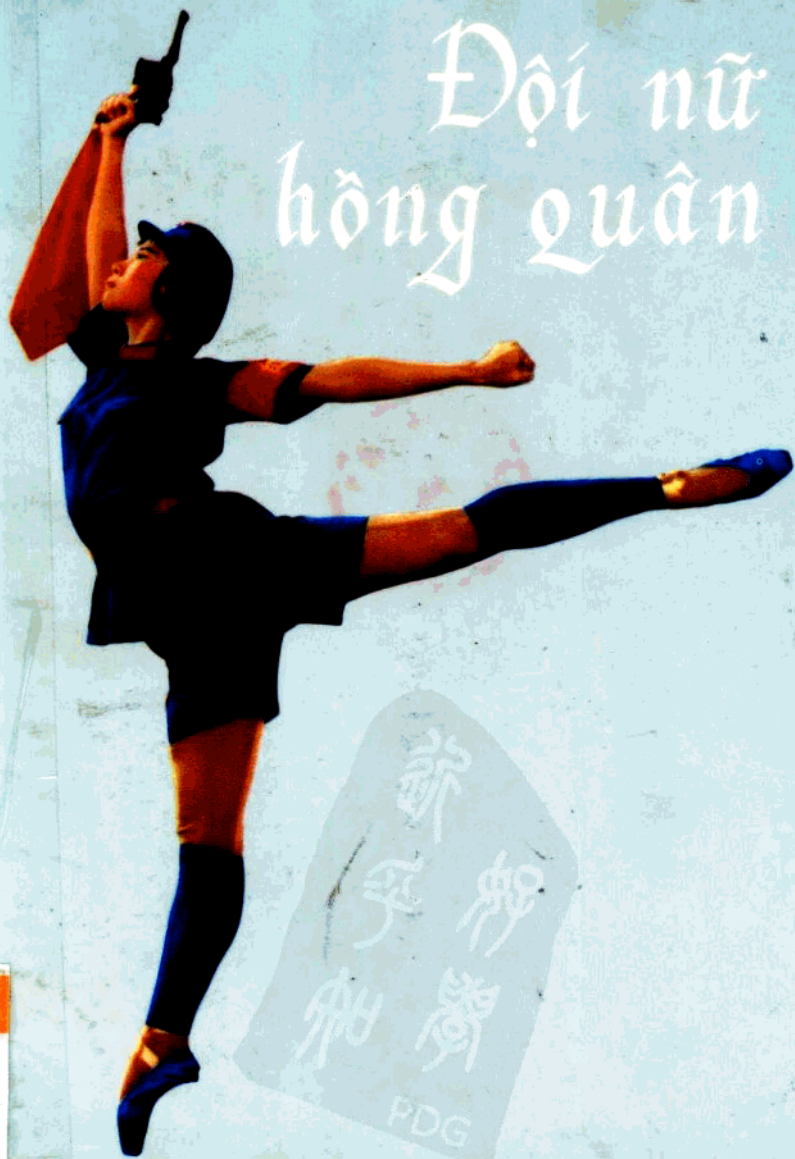

KỊCH MÙA HIỆN ĐẠI CÁCH MẠNG

Đội nữ hồng quân

Kịch mùa hiện đại cách mạng

Đội nữ hồng quân

Đoàn kịch mùa Trung-quốc tập thể cải biên
(Bản trình diễn tháng 5-1970)

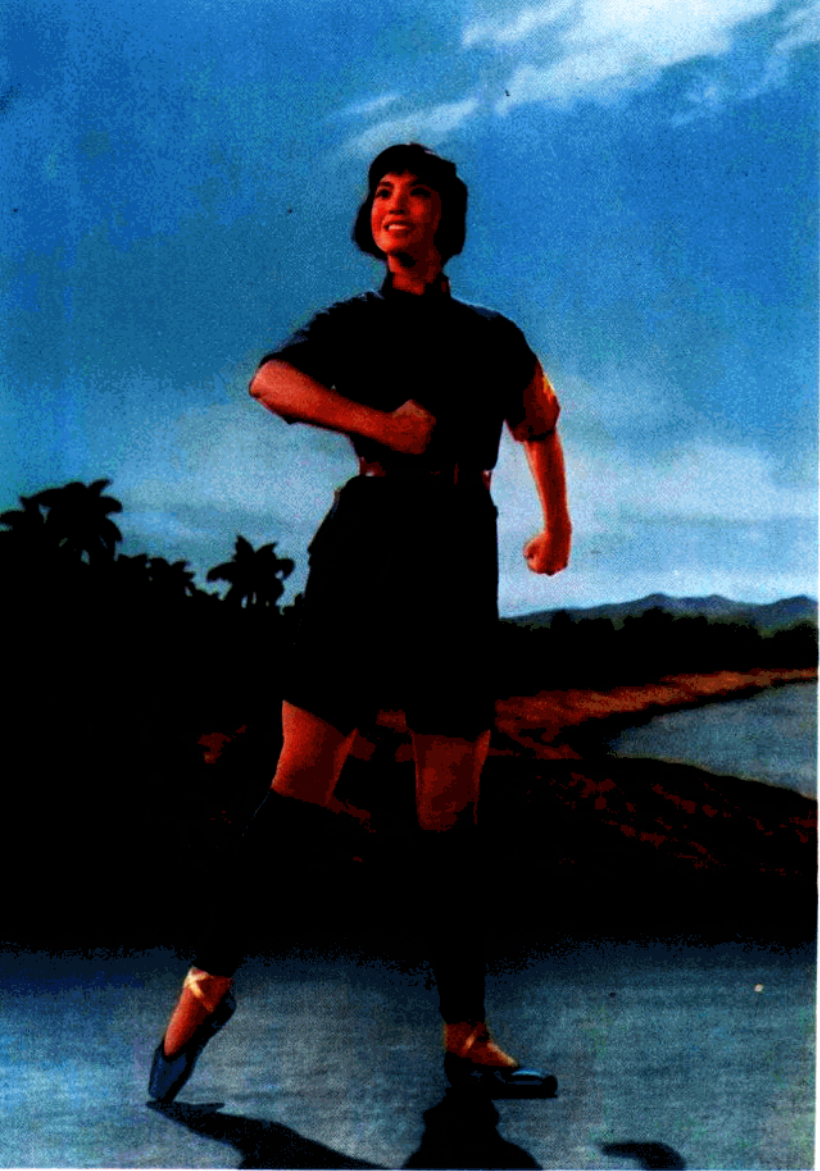
NHÀ XUẤT BẢN NGOẠI VĂN
BẮC-KINH—1973

Lời Mao Chủ tịch

Văn học nghệ thuật của chúng ta đều là phục vụ đông đảo quần chúng nhân dân, trước hết là phục vụ công nông binh, sáng tác cho công nông binh và đề cho công nông binh sử dụng.

Hồng Thường-Thanh—đại biểu Đảng trong đại đội nữ Hồng quân.

Ngô Thanh-Hoa—chiến sĩ trong đại đội nữ Hồng quân, sau kẻ chân đại biểu Đảng.

Đại đội trưởng đại
đội nữ Hồng quân.

Tiểu Bàng — giao
liên của Hồng quân.

Nam Bá-thiên—tên địa chủ ác bá,
tổng chỉ huy “đoàn dân vệ” phản động.

Tên Tư—tay sai của
Nam Bá-thiên, cầm
đầu đoàn dân vệ.

MỤC LỤC

Kịch bản

Nhân vật

<i>Màn mở đầu</i>	Căm thù sôi sục, vượt khỏi hang hùm	1
<i>Lớp I</i>	Thường-Thanh chỉ đường, tìm tới vùng đở	3
<i>Lớp II</i>	Thanh-Hoa tố khổ, gia nhập Hồng quân	16
<i>Lớp III</i>	Ngoại công nội ứng, phá sào huyệt địch	26
<i>Lớp IV</i>	Đảng dạy lẽ sâu, thấm tình cả nước	38
<i>Lớp V</i>	Chặn đánh ngang đèo, anh dũng diệt địch	50
<i>Lớp phụ</i>	Thừa thắng truy kích, như nước vỡ bờ	62
<i>Lớp VI</i>	Tiến lên, tiến lên, nối gót liệt sĩ	64

Tranh ảnh

Hai bản nhạc chọn lọc

Hành khúc đại đội nữ Hồng quân	79
Quân dân đoàn kết dựng tình thân	82

MÀN MỞ ĐẦU

Thời kỳ 10 năm nội chiến, trên đảo Hải-nam. Đêm, trong ngục tối của tên địa chủ ác bá Nam Bá-thiên.

(Mở màn)

Cô gái bán nông Ngô Thanh-Hoa bị dùng xiềng sắt treo trên một cây cột lớn. Chị không cam tâm làm tôi đòi, làm nô lệ, mấy lần trốn chạy đều bị bắt lại, mình bị đánh đập đầy thương tích. Chị ngẩng đầu vron mình, đôi mắt

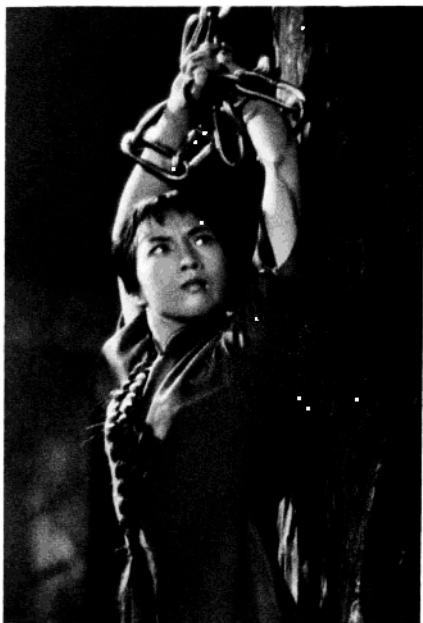
rực lửa căm thù, chỉ mong sao bẻ gãy xích xiềng đẫm máu, đập tan cái ổ sói hang hùm ăn thịt người này! (Ảnh 1)

Trong ngục này còn nhốt hai phụ nữ lao động vô tội, chỉ vì không nộp đủ tô cho Nam Bá-thiên, nên cũng bị đánh đập và giam cầm. (Ảnh 2) Các chị nắm chặt hai tay, trút hết nỗi căm hờn chống chọi vào bọn địa chủ ác bá.

(Hai chị nữa)

Theo lệnh của Nam Bá-thiên, tên Tứ dẫn một dân vệ xích vào trong ngục, định đem Thanh-Hoa đi bán.

(Ảnh 1)

Hắn cười xích sát, gỡ Thanh-Hoa xuống. Thanh-Hoa quên cả mình đây thương tích, sà ngay tới cạnh các bạn cùng cảnh ngộ, với mỗi tình giai cấp thấm thiết khuyến khích chị em đấu tranh với Nam Bá-thiên đến cùng.

Tên Tứ chạy đến, hung hãn vút roi da, đẩy Thanh-Hoa ra phía cửa ngục, nhân lúc tên Tứ không kịp để phòng, Thanh-Hoa giật tốp lấy chiếc roi và đá hắn ngã kénh.

Tên Tứ bò dậy định đuổi theo, hai cô bạn cùng cảnh ngộ nhào tới, níu chặt tên Tứ và tên dân vệ. (Ảnh 3)

Thanh-Hoa lo lắng ngoái lại nhìn các bạn, các cô giục chị mau mau chạy trốn.

Thanh-Hoa không một phút do dự, quả quyết xông ra khỏi hang cọp.

(Ảnh 2)

(Ảnh 3)

(Đèn tối chuyển cảnh)

LỚP I

Tiếp liền màn đầu. Đêm khuya, rừng dừa tối om.

(Đèn lồng của nhà tên Nam lập lánh trong rừng)

Tên Tứ tay roi tay thừng, dẫn một tốp dân vệ đuổi bắt Thanh-Hoa. Như bầy chó sói, chúng lung sục loạn xạ trong rừng dừa, nhưng không thấy dấu cá, tên Tứ tức tối, bắt bọn dân vệ chia nhau ra lùng sục.

(Tên Tứ va bọn dân vệ múa)

Thanh-Hoa nấp sau gốc dừa, thấy chúng đi khuất, vội vàng lách ra.

(Ảnh 4)

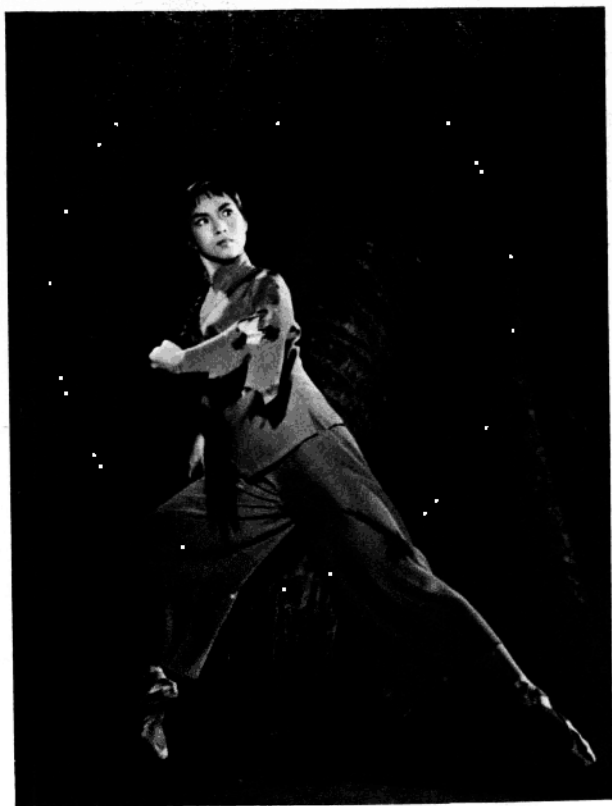
(Thanh-Hoa múa một mình)

Chị bước dài xông ra, lao về phía trước, hai tay rẽ dạt bụi cây, cảnh giác nghe ngóng động tĩnh xung quanh, lạnh lẽo lao vút vào rừng dừa sâu thẳm.

Kẻ địch lòng sục càng như đổ thêm dầu vào ngọn lửa căm thù ngùn ngụt của chị: Không bắt được thì trốn thẳng, bị bắt thì liều mạng với chúng, thế chết không làm nô lệ! (Ảnh 5)

Chợt phát hiện một tên dân vệ chạy tới, Thanh-Hoa mau lẹ lẩn tránh, nấp sau thân cây.

(Ảnh 4)

(Ánh 5)

Hai tên dân vệ lằm lét lũng sục đi qua.

Thanh-Hoa khéo léo tránh được chúng, chẳng dè trong bóng tối tên Tứ vừa xộc tới, oan gia chạm trán, chệch đánh nhau một trận sòng mái với hẳn.

(Múa đánh lộn giữa Thanh-Hoa và tên Tứ)

(Ảnh 6)

Thanh-Hoa vùng nhảy lên, gạt cánh tay tên Tứ ra, chân lia mạnh (Ảnh 6), tên Tứ hoảng sợ nhảy tạt sang một bên. Chị quay người bỏ chạy, tên Tứ đuổi theo nắm chặt tay trái của chị, chị tức giận khóa tay nó, hai người giằng co.

Thanh-Hoa rút mạnh ra, tên Tứ lại sấn vào. Chị liễu chết chông lại. Tên Tứ gầm lên: "Mi phải trở về ngay!" Thanh-Hoa căm giận hất mạnh đầu: "Chết tao cũng không trở về!" Tên Tứ đuổi sức, Thanh-Hoa càng dũng mãnh, chị vặn trái cánh tay của hắn (Ảnh 7), cắn một miếng thật đau, thừa thẽ tung chân đá phốc tên Tứ ngã nhào.

Thanh-Hoa quay mình bỏ chạy, song lại bị bọn ác ôn ùn ùn kéo đến bao vây, thân đơn thê yếu, chị lại rơi vào tay lũ quỉ dữ.

Nam Bá-thiên dẫn một số dân vệ, thị ti hộc tốc chạy tới, hắn thấy Thanh-Hoa quật cường như vậy, tức lồng lộn, lấy ba toong đâm vào thái dương của chị. Thanh-Hoa thà chết cũng quyết không chịu khuất phục. (Ảnh 8) Tên Nam hươ ba toong giáng mạnh vào chị. Chị giằng được, quyết liều một phen

với hắn. Tên Nam tức run người, hét dân vệ lính Thanh-Hoa ra một bên và rít: “Đánh chết nó đi cho tao!”

Tiếng roi da vun vút làm cho các thị tì cùng hội cùng thuyền với Thanh-Hoa lòng đau như cắt, họ xót xa nhìn chị. Những tiếng roi xé ruột như quật vào chính thân mình, họ xiết bao mong muốn cứu được người chị em cùng giai cấp thoát khỏi cơn hiểm nghèo.

(*Các chị thị tì mùa*) (Ảnh 9)

Nam Bá-thiên định giết một rần trãm, sai lính Thanh-Hoa ra đánh chết ngay tại chỗ.

Thanh-Hoa quật cường bắt khuất, dưới làn roi da quật như mưa của bọn ác ôn, vẫn đứng cảm chông cự đến cùng (Ảnh 10). Chị trốn người giơ thẳng nắm tay cho đến khi bị đánh chết ngất.

(Ảnh 7)

7

98403425

(Ảnh 8)

Tên Tứ báo cáo là Thanh-Hoa đã bị đánh chết. Nam Bá-thiên hung hãn dọa dẫm các thị tì: “Đứa nào còn dám tròn, dám chổng cựa, thì hãy coi đây!”

Sâm sét âm âm, cơn dông ập tới. Tên Nam cùng tên Tứ vội vã bỏ về. Các chị thị tì thương xót chạy xô tới bên mình Thanh-Hoa (Ảnh 11), bị bọn dân vệ xua đuổi, vào.

Chớp giật nhoàng nhoàng, tiếng sét nổ ran, mưa to gió lớn rung chuyển rừng dừa.

Dưới trời mưa to như cong nước giội, Thanh-Hoa dần dần tỉnh lại sau cơn chết ngất.

(Thanh-Hoa mùa một mình)

Khấp mình thương tích nhói tim gan, bụng không dạ đói rét run người, đêm tối mịt mùng biết về đâu? Rừng dừa âm u đâu lối thoát? (Ảnh 12) Chẳng lẽ những người nô lệ bị áp bức không còn một con đường sống hay sao? Thanh-Hoa chệnh choạng từng bước đi tới, đi tới... song vì quá đau, chị lại ngã ngất xuống.

Mưa đã tạnh, ánh bình minh xé toạc màn sương đêm, ánh sáng rọi xuống rừng dừa.

Hồng Thường-Thanh, cán bộ Hồng quân cùng cậu giao liên Tiểu Bàng, ăn mặc nông dân, đi trinh sát tình hình địch qua nơi đây.

(*Thường-Thanh, Tiểu Bàng mùa đôi*)

Thường-Thanh tư thế hiên ngang, trầm tĩnh, cảnh giác. Tay cầm nón lá, anh tiến lên trinh sát. Ánh mắt sáng ngời, anh lạnh lẹn quan sát tình hình xung quanh. (*Ảnh 13, 14*)

Bỗng nhiên, bọn anh phát hiện Thanh-Hoa nằm ngất dưới đất, vội xóc tới đỡ dậy. Thanh-Hoa dần dần tỉnh lại, thấy hai người lạ đứng trước mặt, liền giăng ra định chạy.

Thường-Thanh và Tiểu Bàng thân mật tỏ ý: “Đừng sợ, chúng tôi cũng là người cùng khổ như chị cả thôi!”

Trong lúc bồi rồi chị lại bị choáng, suýt ngã nhào, Thường-Thanh vội chạy lại đỡ, thấy những vết thương đẫm máu trên cánh tay chị thì giật nảy mình, lập tức rút khăn mặt, se sẽ lau những vết thương. (*Ảnh 15*)

(*Ảnh 9*)

